

تأثیر درمان فتوودینامیک به عنوان درمان جانبی پریودنتال بر سطح TNF- α مایع شیار لثه‌ای

دکتر شیرین زهراء فرهاد^۱، دکتر احسان بیرنگ^۲، دکتر مهرداد برکتین^۳، دکتر میثم آریام^{#۴}، دکتر فرید محمدی^۵، دکتر الهام زارعی^۶

- استادیار، گروه پریودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران
- دستیار تخصصی، گروه پریودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان) اصفهان، ایران
- استادیار، گروه ترمیمی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران
- دندانپزشک

خلاصه:

سابقه و هدف: پایه درمان‌های پریودنتال، برداشت مکانیکال بیوفیلم می‌باشد که در بیشتر موارد کافی نیست. امروزه نقش مدیاتورهای التهابی در پریودنتیت نشان داده شده است. بنابراین هدف از این مطالعه تعیین تاثیر فتوودینامیک تراپی (PDT) به عنوان درمان جانبی پریودنتال بر سطح TNF- α مایع شیار لثه‌ای و وضعیت کلینیکی بیماری پریودنتال می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این کارآزمایی بالینی از نوع Split mouth بوده و روی تعداد ۱۲ نفر ویا ۲۴ نمونه انجام گرفت. افراد دارای پریودنتیت مزمن جنرالیزه دارای حداقل ۴ سایت با عمق پاکت ۶ میلی متر توسط نمونه گیری آزمایشگاهی انتخاب شده و در هر بیمار دو کوادرانت به عنوان کوادرانت‌های مطالعه انتخاب شد. سپس پارامترهای کلینیکی (BOP PD, CAL) در تمام دندان‌های کوادرانت مورد مطالعه، ثبت شده و مایع شیار لثه‌ای جهت اندازه گیری TNF- α نمونه گیری شد. پس از درمان فاز یک پریودنتال در دو گروه، یک کوادرانت بعنوان گروه کنترل انتخاب شد و در کوادرانت دیگر درمان PDT انجام شد و ۶ هفته پس از درمان، مجدداً پارامترهای فوق ثبت شد و پس از آنالیز نمونه‌ها با دستگاه الایزاریدر، داده‌ها با آزمون‌های آماری t زوجی، t مستقل مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: تحقیق روی تعداد ۲۴ کوادرانت انجام گرفت میزان اولیه سطح TNF- α مایع شیار لثه‌ای و پارامترهای کلینیکی پریودنتال اولیه مشابه بودند. ($P > 0.4$) میزان تغییرات سطح TNF- α در گروه شاهد 0.22 ± 0.068 و در گروه تجربی 1.74 ± 1.0 بود که در گروه تجربی میزان کاهش این سطح $2/5$ برابر گروه شاهد بود. ($P < 0.002$) سطح TNF- α و سایر شاخص‌های پارامترهای پریودنتال در هر دو گروه کاهش یافت. ($P < 0.01$) و با این که میزان تغییرات شاخص‌های پریودنتال در گروه تجربی بهتر از شاهد بود ولی این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار نبود. ($P > 0.2$)

نتیجه گیری: به نظر میرسد که استفاده از درمان فتوودینامیک به عنوان درمان جانبی پریودنتال بر سطح TNF- α و سایر شاخص‌های پریودنتال موثر است.

وازگان کلیدی: فتوودینامیک تراپی، فاکتور التهابی، درمان پریودنتال

وصول مقاله: ۹۳/۹/۲۵ اصلاح نهایی: ۹۳/۱۲/۱۴ پذیرش مقاله: ۹۴/۲/۲

مقدمه:

از نوتروفیل‌هاست که با ارتضاح مونوپویت‌ها و تکامل یک ضایعه اینمنی اکتسابی همراه می‌شود.^(۱) اگرچه بیماری‌های پریودنتال با باکتری‌های پاتوژن خاص مرتبط‌اند، حداقل در دو دهه گذشته مطالعات بر روی پاتوژن‌های خاص مشخص کرده‌اند که بیشتر آسیب بافتی، ناشی از پاسخ میزبان به

پریودنتیت، بیماری التهابی بافت‌های حمایت کننده دندان است، که توسط میکروارگانیزم‌های خاص یا گروهی از آنها ایجاد می‌شود و با تخریب وسیع لیگامان پریودنتال و استخوان آلتوئولار به همراه تشکیل پاکت، تحلیل لثه و یا هر دو مشخص می‌شود.^(۲) تخریب بافتی، به خاطر آسیب بافتی التهابی ناشی

واکنش فاز حاد را تحریک می‌کند.^(۱۱)

همچنین تحقیقات نشان داده است که میزان TNF- α در مایع شیار لثه‌ای در نواحی دچار بیماری پریودنتال به طور قابل ملاحظه‌ای بالاتر است و بعد از درمان پریودنتال کاهش می‌یابد.^(۱۲) لذا با توجه به اهمیت درمان‌های فاز اول پریودنتال و جدید بودن درمان فوتودینامیک در زمینه درمان‌های پریودنتال، بر آن شدیم تا طی مطالعه‌ای به بررسی تاثیر درمان فوتودینامیک عنوان درمان جانبی پریودنتال بر سطح TNF- α مایع شیار لثه‌ای و پارامترهای کلینیکی مراجعین به بخش پریودنتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان بپردازیم.

مواد و روش‌ها:

تحقیق به روش کار آزمایی بالینی از نوع mouth Spilit انجام شد. تعداد ۱۲ بیمار بر اساس معیارهای ورود به مطالعه، انتخاب شدند، برای هر بیمار پس از تکمیل فرم رضایت نامه، معاینات اولیه و تکمیل پرونده پریودنتال انجام شد. معیارهای ورود به مطالعه شامل: ابتلای افراد به پریودنتیت مزمن زنرالیزه متوسط تا شدید دارای حداقل ۴ سایت با عمق پاکت ۴ تا ۶ میلیمتر در هر کوادرانت، عدم دریافت هر گونه درمان پریودنتال در ۶ ماه اخیر، محدوده سنی ۳۰ تا ۶۰ سال، پلاک ایندکس زیر ۴۰ درصد بود و معیارهای خروج از مطالعه شامل: ابتلای افراد به بیماری‌های سیستمیک، مصرف کنندگان داروهای خاص، افرادی که در ۶ ماه گذشته آنتی بیوتیک‌های وسیع الطیف دریافت کرده بودند، زنان باردار یا زنان شیرده، مصرف کنندگان دخانیات و الكل، افرادی که در ۶ ماه گذشته تحت درمان‌های پریودنتال قرار گرفته بودند و یا جراحی پریودنتال داشتند. در هر بیمار، دو کوادرانت که حداقل دارای ۵ دندان بود جهت کوادرانت‌های مورد مطالعه انتخاب گردید، به طوری که بین دندان‌های انتخاب شده در این کوادرانت‌ها حداقل یک دندان جهت اجتناب از نفوذ ماده فوتوسنستیازر فاصله بود. دو کوادرانت انتخاب شده به یکی از روش‌های جرم گیری تنها و یا جرم گیری به همراه درمان فوتودینامیک تحت

عفونت بوده و مستقیماً ناشی از عوامل عفونی نمی‌باشد.^(۳)

امروزه درمان تمام موارد بیماری‌های پریودنتال، شامل پاکسازی مکانیکی سطوح دندانی جهت برداشتن رسوبات باکتریایی مینرالیزه و غیر مینرالیزه (جرم و پلاک) می‌باشد.^(۴) درمان تعديل میزان به عنوان یک مفهوم جدید برای درمان بیماری‌های پریودنتال ایجاد شده است.^(۵)

HMT (Host Modulatory Therapy) سیستمیک یا موضعی داروهایی است که به عنوان قسمتی از درمان پریودنتال تجویز می‌شوند و به عنوان درمان جانبی در کنار درمان متداول پریودنتال می‌باشد.^(۶)

داروهای متعددی به عنوان مواد تعديل کننده میزان ارزیابی شده‌اند که از این میان تجویز موضعی و سیستمیک آنتی بیوتیک‌ها متداول‌ترین است که می‌تواند معایبی داشته باشد جمله آن، مشکلات گوارشی و سایر عوارض وریدی، ایجاد مقاومت باکتریایی، وجود مشکلاتی در نگهداری غلظت درمانی این مواد در محیط دهان و اشکال در پذیرش بیمار است.^(۷،۸) اخیراً درمان فوتودینامیک (Photodynamic Therapy) به عنوان جایگزینی برای مواد شیمیایی آنتی میکروبیال برای حذف باکتریهای زیر لثه‌ای و درمان پریودنتیت با عوارض جانی کمتر پیشنهاد شده است.^(۱) درمان فوتودینامیک براساس این ایده است که مواد حساس به نور غیرتوکسیک می‌توانند به صورت انتخابی با سلول‌های هدف باند شده و در بافت‌های خاص تجمع یابند و سپس نوری با طول موج مناسب فعال شده و طی این عمل اکسیژن تکی و رادیکال‌های آزاد تولید نمایند که برای سلول‌های هدف، شامل باکتری‌ها، محصولات آنها و یا مدیاتورهای التهابی توکسیک هستند.^(۹) تأثیرات کلینیکی این روش‌های درمانی تا حدی مطالعه شده است ولی نتایج، بسیار ضد و نقیض می‌باشد.^(۴،۷،۸) مطالعات اندکی، اثرات موضعی این روش‌ها بر روی مدیاتورهای التهابی مرتبط با بیماری‌های پریودنتال در انسان‌ها را بررسی کرده‌اند. یک راه مناسب ارزیابی این اثرات از طریق آنالیز محتويات مایع شیار لثه‌ای است.^(۱۰) TNF- α یک عامل دخیل در التهاب سیستمیک است و عضوی از گروه سیتوکاین‌هایی است که

آزمون های t زوجی، t مستقل، مورد قضاؤت آماری قرار گرفت.

یافته ها:

تحقیق روی ۱۲ نفر و با توجه به نوع مطالعه ۲۴ نمونه انجام شد. افراد مورد بررسی ۷ نفر ($58/3$ درصد) زن و تعداد ۵ نفر ($41/7$ درصد) مرد بودند. سن افراد مورد بررسی $47/7 \pm 4/6$ سال و حداقل 38 و حداکثر 53 سال بود.

میزان TNF- α شیار لثه ای افراد مورد بررسی بر حسب زمان های مطالعه و به تفکیک با و بدون استفاده از فتوودینامیک در جدول ۱ ارایه گردید که نشان می دهد، در ابتدای مطالعه میزان TNF- α شیار لثه دو گروه مشابه بود ($P < 0/4$) بعد از ۶ هفته درمان میزان TNF- α شیار لثه در گروه شاهد $4/37$ و در گروه تجربی $3/67$ بود اما این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار نبود. ($P < 0/4$)

میزان تغییرات سطح TNF- α شیار لثه ای در گروه شاهد $0/68$ و در گروه تجربی $1/74$ بود که در گروه تجربی بمیزان $1/06$ واحد و یا $2/5$ برابر کمتر از گروه شاهد بود و آزمون نشان داد که این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار است. ($P < 0/002$)

میزان کاهش TNF- α شیار لثه ای در گروه شاهد $13/5$ درصد بود ($P < 0/001$) و در گروه تجربی این میزان کاهش $31/7$ درصد بود. ($P < 0/0001$)

معالجه قرار گرفتند. در ابتدا هر کوادرانت برای ثبت مقادیر اولیه عمق پاکت، حد چسبندگی کلینیکی، خونریزی حین پروب کردن با استفاده از پروب ویلیامز در شش نقطه هر دندان پروب شد. پس از ۴ منطقه، از عمیق ترین پاکت های هر کوادرانت نمونه مایع شیار لثه ای توسط کن کاغذی شماره ۲۵ گرفته شد و نمونه ها در محیط ترانسپورت مخصوص قرار گرفتند و تمام نمونه ها بر روی یخ و در محفظه های مخصوص در دمای ۲ تا ۵ درجه سانتیگراد به سرعت به آزمایشگاه منتقل و در دمای 70° - درجه سانتیگراد نگهداری شدند. دندانها با کمک دستگاه اولتراسونیک تحت جرم گیری فوق لثه ای و زیر لثه ای (فاز اول درمان پریوودنتال) قرار گرفتند. سپس دندان های یکی از این کوادرانت ها به صورت تصادفی با روش فوتودینامیک درمان شد؛ به این صورت که پاکت این دندان ها در ابتدا شست و شو داده شد و خشک گردید؛ ایزوله کردن به وسیله ی رول پنبه انجام شد؛ ماده ی حساس به نور با کمک سرنگ مخصوص به داخل پاکت ها تزریق گردید و توسط پریوودنتال شماره ۱۵ به مدت 10 ثانیه مورد تابش قرار گرفت.

درمان فتوودینامیک با استفاده از دستگاه فوتوسان (CMS dental company, SN: lof 1683/CH&612) که به وسیله آن می توان باکتری های موجود در سالکوس را کاهش داد و ماده حساس به نور از نوع تولوئیدن بلو انجام شد. هر سرنگ حاوی $1/2$ میلی لیتر ماده حساس به نور بوده و از ویسکوزیته متوسط و بالا ماده در درمان های پریوودنتال استفاده شد. منبع نور از نوع ال-ای-دی برای تابش به منطقه مورد نظر بوده و نور منبع مورد استفاده در محدوده نور قرمز با طول موج 630 نانومتر بود.

یک هفته پس از جرم گیری اولیه، مجددا جرم گیری انجام شد و شش هفته بعد از درمان اولیه، مجددا پارامترهای کلینیکی (CAL, PD, BOP) ثبت شد و نمونه گیری مایع شیار لثه ای به شکل جلسه اول انجام شد. اطلاعات به دست آمده در جداول مخصوص دسته بندی شده و تحت آنالیزهای آماری از

جدول ۱- میزان TNF- α شیار لثه ای بیماران مورد بررسی بر حسب زمان های مورد مطالعه و به تفکیک گروه های مورد بررسی

نتیجه آزمون داخل گروه	نتیجه آزمون تغییرات	قبل		بعد		درمان فتوبدینامیک ندارد(شاهد)	درمان فتوبدینامیک (N=۱۲)
		نیزه	آزمون	نیزه	آزمون		
P<0.001	۰/۶۸±۰/۲۲	۴/۳۷±۰/۲۷	۵/۰۵±۰/۳۸				
P<0.0001	۱/۷۴±۱	۳/۶۷±۰/۹۴	۵/۴۸±۱/۶۷				
-	P<0.002	P<0/۴	P<0/۴				
						نتیجه آزمون بین دو گروه	

شاخص های پریودنتال بر حسب زمان های بررسی و به تفکیک گروه های مورد مطالعه در جدول ۲ ارایه گردید و نشان می دهد، که میزان CAL.BOP ، PD اولیه در دو گروه مشابه بود. (P<0.06) میزان این شاخص ها بعد از درمان نیز مشابه بود و اختلاف آماری نداشتند. (P>0.2) میزان تغییرات CAL.BOP.PD در داخل هر گروه معنی دار بود (P<0.01) در مقایسه میزان تغییرات شاخص های فوق در گروه مورد، بهتر از گروه شاهد بود ولی این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار نبود. (P<0.4)

جدول ۲- میزان شاخص های پریودنتال بر حسب زمان های مورد مطالعه و به تفکیک گروه های مورد بررسی

CAL		BOP				P.D				شاخص ها	
نتیجه آزمون داخل گروه	نتیجه آزمون داخل گروه	زمان بررسی	زمان بررسی
Nadarad(شاهد)											
P<0.001	۰/۵±۰/۳	۲/۹۲±۰/۱۳	۳/۴۲±۰/۴۱	P<0.01	۰/۴۲±۰/۵۱	۱/۴۲±۰/۵۱	۱±۰	P<0.001	۱/۷۵±۰/۷۵	۳±۰	۴/۷۵±۰/۷۵
Dard(مورد)											
P<0.001	۰/۶۷±۰/۴۴	۲/۸۳±۰/۶۵	۳/۵۰±۰/۷۷	P<0.0001	۰/۵۸±۰/۵۱	۱/۵۸±۰/۵۱	۱±۰	P<0.0001	۲/۰۳±۰/۹۹	۲/۸۳±۰/۳۹	۴/۹۲±۱
-	P<0.4	P<0.8	P<0.9	-	P<0.6	P<0.6	P<0.9	-	P<0.6	P<0.2	P<0.6

بحث

این تحقیق نشان داد که درمان فتوبدینامیک به عنوان درمان جانبی پریودنتال تغییرات بیشتری بر سطح TNF- α مایع شیار لثه ای داشت و نیز تغییرات بهتری روی شاخص های بیماری پریودنتال داشت. نتایج این مطالعات در رابطه با اثر درمان PDT بر روی سطح TNF- α مایع شیار لثه ای با مطالعات متعددی هم راستا می باشد.^(۱۳-۱۵)

از طرفی نظرات مخالفی در رابطه با نتایج مطالعه ما وجود دارد که از جمله مطالعه Calderin و همکاران،^{۱۶} Braham و همکاران^{۱۷} و مطالعه پورعباس و همکاران است. عدم همخوانی مطالعه حاضر با مطالعه Calderin و^{۱۸}

همکاران می تواند به علت متفاوت بودن زمان تابش، دوز اشعه تابیده شده، زمان اندازه گیری TNF- α پس از انجام درمان و تعداد دفعات کاربرد PDT باشد.

تعداد دفعات کاربرد PDT، یکی از عوامل موثر علیه مدیاتورهای التهابی می باشد که مورد توافق محققین نبوده و در این مورد نظرات ضد و نقیض است.^(۱۸,۱۹) بعضی از تحقیقات نشان داده اند که PDT باید در طول هفته های نخست درمان جهت افزایش اثر التهابی چندین مرتبه تکرار شود.^(۱۹) کاربرد تک دوز PDT در مطالعه حاضر در توافق با مطالعات متعددی^(۱۹-۲۲) می باشد و سبب کاهش مدیاتورهای التهابی شده است. عدم هم خوانی نتایج مطالعه ما با مطالعه

درمانی PDT در مطالعاتی از جمله مطالعات مسلمی و همکاران^(۲۴) و Lulic و همکاران^(۲۳) مشاهده گردید.^(۲۴,۲۵) از جمله محدودیت‌های این مطالعه تعداد کم نمونه‌ها در هر گروه بود که با وجود مشاهده تاثیر بهتر کلینیکی درمان فتوودینامیک اما این اختلاف به لحاظ آماری معنی‌دار نبود. شاید بهترین جنبه مثبت این تحقیق، استفاده از هر کوادرانت در هر فرد به عنوان شاهد بود که بهترین روش مشابه سازی در انجام گرفت و بعلاوه در این تحقیق سوگیری به هیچ وجه وجود نداشت. از جمله دلایل تاثیر مثبت فتوودینامیک به شرح زیر است:

نقش اولیه TNF- α ، تنظیم سلول‌های ایمنی است. اختلال در تولید TNF- α باعث بیماری‌های مختلفی از جمله آزاریمر^(۲۵)، سرطان^(۲۶)، افسردگی مژور^(۲۷) و بیماری‌های التهابی می‌شود.^(۲۵-۲۸)

به نظر می‌رسد که سیتوکین پیش التهابی TNF- α نقش عمده‌ای در تخریب بافتی پریوپونتال داشته باشد. TNF به دو فرم فعال TNF- α و TNF- β وجود دارد. TNF- α در بسیاری از فعالیت‌های بیولوژیک مشابه IL-1 بوده که از این TNF می‌توان به تحریک تخریب استخوان اشاره کرد. TNF- α به وسیله ماکروفاز فعال شده و خصوصاً در پاسخ به لیپوپلی ساکارید باکتریها ایجاد می‌شود.^(۲۹) همانطور که Gümüş و همکاران^(۳۰) و Ahn و همکاران^(۳۱) عنوان نمودند که افزایش TNF- α سبب ایجاد التهاب در انساج پریوپونتال می‌گردد.^(۳۰-۳۱)

TNF- α از طریق تحلیل استخوان و القای پروتئینازهای تجزیه کننده بافتی سبب تخریب بافتی می‌شود و یکی از محرك‌های توانای پرولیفراسیون، تمایز و فعال‌سازی استنوكلاست‌ها می‌باشد.^(۳۰) اطلاعات به دست آمده از تحقیقات انجام شده روی موجودات زنده نشان می‌دهد که TNF- α یکی از مولکول‌های کلیدی در ایجاد پریوپونتیت می‌باشد.^(۳۰) غلظت‌های قابل توجهی از TNF- α در نواحی مبتلا به بیماری پریوپونتال وجود دارد و با انجام درمان موفق، غلظت آن کاهش می‌یابد.^(۳۲)

پور عباس و همکاران می‌تواند به دلیل نوع ماده‌ی رنگی به کار رفته باشد که در مطالعه فوق با مطالعه حاضر، متفاوت بوده، چرا که مطالعات نشان داده‌اند که کاربرد بعضی مواد رنگی ممکن است سبب کاهش مدیاتورهای التهابی خاص گردد و مواد رنگی می‌توانند به صورت اختصاصی با بعضی مدیاتورها واکنش نشان داده و آن مدیاتور را بیشتر در معرض اشعه کاربردی قرار دهند که با کاربرد مواد رنگی دیگر اتفاق نمی‌افتد.^(۱۸)

دلیل دیگر عدم همخوانی می‌تواند ناشی از این مورد باشد که فاکتورهای التهابی مستقیماً اندازه گیری نشده است و E- Selection که در نتیجه مدیاتورهای التهابی تولید می‌شود، اندازه گیری شده است که این اندازه گیری غیر مستقیم فاکتورهای التهابی در بعضی مطالعات که نتایج متفاوتی با مطالعه ما داشته است، مشاهد گردید.

در رابطه با نتایج پارامترهای کلینیکی در کاربرد PDT نتایج مطالعه‌ی حاضر، بیانگر بهبود علائم کلینیکی (BOP, PD, CAL) در طی دوره درمان ۶ هفته می‌باشد که این کاهش در مورد پارامتر BOP معنی‌دار بوده است. این نتایج موافق با نتایج مطالعات متعددی از جمله مطالعات De Oliveira و همکاران در سال ۲۰۰۷^(۳۱) و مطالعاتی از Sorkhdini و همکاران در سال ۲۰۱۳^(۱۴,۲۱) بوده است. PDT چنانچه Lulic و همکاران نشان دادند، تاثیر درمان‌های CAL تکرار شونده، بعد از ۶ ماه بیشتر است.^(۲۳) عدم بررسی پارامتر یکی دیگر از دلایل عدم همخوانی می‌باشد که در CAL بسیاری از مطالعات مشاهده شده است.^(۲۴,۲۵) چون CAL پارامتری است که جهت ثبت تغییرات آن زمان زیادی نیاز بوده و جزء آخرین پارامترهایی است که دچار کاهش می‌شود، در مطالعه‌ی حاضر نیز علی رغم بهبود نتایج CAL، کاهش معنی‌داری مشاهده نشد.

از جمله دلایل دیگر نتایج متفاوت مطالعات، می‌توان به تکرار دوزهای درمانی PDT در برخی مطالعات علی رغم درمان تک جلسه‌ای PDT در مطالعه حاضر اشاره نمود که تکرار دوزهای

در حقیقت TNF- α با تحریک آزاد سازی سایتوکین‌های نظیر IL-1 β از نوتروفیل‌ها، نقش عمده‌ای در ظهور آماس دارد^(۱) و هر عاملی که بتواند میزان آن را کاهش دهد می‌تواند از تخریب بافتی جلوگیری کند.^(۱۲,۱۴)

نتیجه گیری

به نظر می‌رسد که استفاده از درمان فوتودینامیک به عنوان درمان جانبی پریودنتال بر سطح TNF- α و سایر شاخص‌های پریودنتال موثر می‌باشد.

تولید پروتئیناز و واسطه‌ها و همچنین مهار کننده‌های آنها به وسیله سلول‌های میزبان تحت تأثیر باکتری و ملکول‌های تنظیم کننده تولید شده از سلول‌های میزبان است که این سلول‌ها می‌توانند مقیم بوده یا به انساج وارد شده باشند.

^(۱۹,۲۰) در جایگزینی و تجدید ساختار طبیعی بافت‌ها نوعی تعادل وجود دارد که باعث می‌شود که تخریب بافتی صورت نگیرد. در زمان بیماری، تخریب بافتی ایجاد می‌شود که نشانه به هم خوردن تعادل است. به نظر می‌رسد بخشی از تخریب استخوان در بیماری‌های پریودنتال ناشی از فعالیت ملکول‌های تنظیم کننده TNF- α می‌باشد.^(۲۱)

References:

- 1- Newman MG, Takei HE, Carranza FA. Carranza's Clinical Periodontology. 10nd ed. Philadelphia: WB Saunders; 2012.
- 2- Kantarcı A, Van Dyke TE. Lipoxin Signaling in neutrophils and their role in Periodontal disease. Prostaglandins Leukot Essent Fatty Acids 2005;73(3-4):289-99.
- 3- Van Dyke TE, Serhan CN. Resolution of inflammations. A new paradigm for the Pathogenesis of Periodontal Disease. J dent Res 2003;82:82-90.
- 4- Giannopoulou Cl, Cappuyns I, Cancela J, Cionca N, Mombelli A. Effect of Photodynamic therapy, Diode laser, and deep Scaling on Cytokine and Acute-phase Protein Levels in Gingival Crevicular Fluid of Residual Periodontal Pockets. J Periodontol 2012;83(8):1018-27
- 5- Bhatavadekar NB, Williams RC. New Direction in host modulations for the Management of Periodontal Disease. J Clin Periodontal 2009;36(2): 124-6.
- 6- Salvi GE ,Lang NP. Host Response Modulation In the management of Periodontal Disease. J clin Periodontal 2005; 32(6): 108-29.
- 7- Wilson M. Lethal Photosensitization of Oral Bacteria and its Potential Application in the Photodynamic Therapy of Oral Infection. Photochem Photobiol Sci 2004; 3: 412-8.
- 8-Sigusch BW, Engelbrecht M, Völpel A, Holletschke A, Pfister W, Schütze J. Full-Mouth Antimicrobial Photodynamic Therapy in Fusobacterium nucleatum-Infected Periodontitis Patients. J Periodontol 2010;81(7):975-8
- 9- Dougherty TJ, Gomer CJ, Henderson BW, Jori G, Kessel D, Korbelik M, et al. Photodynamic therapy. J Natl Cancer Inst 1998;17;90(12):889-905
- 10-Buduneli N,Kinane DF. Host-derived diagnostic markers Related to Soft Tissue Destruction and bone Degradation in Periodontitis. J Clin Periodontol 2011; 38(11): 85-105.
- 11- Wikipedia.2014. Tumor necrosis factor alpha. [5 screen] [cited 2014 May 24].available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Tumor_necrosis_factor_alpha
- 12- Macuch PJ, Tanner AC. Campylobacter apesies in health,gingivitis and periodontitis. J Dent Res 2000;79(2):785-92.
- 13- de Oliveira RR1, Schwartz-Filho HO, Novaes AB, Garlet GP, de Souza RF, Taba M,etal. Antimicrobial photodynamic therapy in the non-surgical treatment of aggressive periodontitis: cytokine profile in gingival crevicular fluid, preliminary results. J Periodontol 2009; 80(1): 98-105.
- 14-Sorkhdini P, Moslemi N, Jamshidi S, Jamali R, Amirzargar AA, Fekrazad R. Effect of Hydrosoluble Chlorine-Mediated Antimicrobial Photodynamic Therapy on Clinical Parameters and Cytokine Profile in Ligature-Induced Periodontitis in dogs. J Periodonto1 2013; 84(6): 793-800.
- 15-de Oliveira RR1, Novaes AB Jr, Garlet GP, de Souza RF, Taba M Jr, Sato S, et al. The effect of a single episode of antimicrobial photodynamic therapy

- in the treatment of experimental periodontitis. Microbiological profile and cytokine pattern in the dog mandible. *Lasers Med Sci* 2011;26(3):359-67.
- 16- Calderin S, Garcia-Nunez JA, Gomez C. Short-term clinical and osteoimmunological effects of scaling and root planing complemented by simple or repeated laser phototherapy in chronic periodontitis. *Lasers Med Sci* 2013;28(1):157-66.
- 17-Braham P, Herrom C, Strect C, Darveau R. Antimicrobial photodynamic Therapy May Promote periodontal Healing Through Multiple Mechanisms .J Periodontol 2009;80(11):1790-8.
- 18- Pourabbas R, Kashefimehr A, Rahmnpour N, Babaloo Z, Kishen A, Tenenbaum HC, et al. Effects of Photodynamic Therapy on the Clinical and Gingival Crevicular Fluid Inflammatory Biomarkers in Chronic Periodontitis: A Split-Mouth Randomized Clinical Trial. *J Periodontol* 2014;85(9):1222-9
- 19- Malik R, Manocha A, Suresh DK. Photodynamic Therapy-a Strategic Review. *Indian J Dent Res* 2010; 21(2):258-91.
- 20- Polansky R, Haas M, Heschl A, Wimmer G. Clinical Effectiveness of Photodynamic Therapy in the Treatment of Periodontitis. *J Clin Periodontol* 2009;36(7):575-80
- 21- de Oliveira RR, Schwartz-Filho HO, Novaes AB, Taba M. Antimicrobial Photodynamic Therapy in The Non-Surgical Treatment of Aggressive Periodontitis: a preliminary Randomized Controled Clinical Study. *J periodontal* 2007;78(6):965-73.
- 22- Anderson R, Loebel N, Hammond D, Wilson M. Treatment of periodontal Disease by Photodisinfestation Compared to Scaling and Root Planing. *J Clin Dent* 2007;18(2):34-8.
- 23- Lulic M, Leiggner Gorog I, Salvi GE, Ramseier CA, Mattheos N, Lang NP. One-year Outcomes of Repeated Adjunctive Photodynamic Therapy during Periodontal Maintenance: a Proof-of-Principle Randomized-Controlled Clinical Trial. *J Clin Periodontol* 2009; 36(8): 661-6.
- 24-Sigusch B W, Engelbecht M, Volpel A, Hollestschke A, Pfister W, Schutze J . Full- Mouth antimicrobial Photodynamic therapy in Fusobacterium nucleatum- infected Periodontitis patients. *J Periodontol* 2010 ;81(7):975-81.
- 25- Swardfager W, Lanctôt K, Rothenburg L, Wong A, Cappell J, Herrmann N.A meta-analysis of cytokine in Alzheimer's disease. *Biol Psychiatry* 2010;68(10):930-41
- 26- Locksley RM, Killeen N, Lenardo MJ. The TNF and TNF receptor superfamilies: integrating mammalian biolog. *Cell* 2001 23;104(4):487-501.
- 27- Dowlati Y, Herrmann N, Swardfager W, Liu H, Sham L, Reim EK,etal. A meta-analysis of cytokines in major depression. *Biol Psychiatry* 2010;67(5):446-57
- 28- Brynskov J, Foegh P, Pedersen G, Ellervik C, Kirkegaard T, Bingham A, et al. Tumour necrosis factor alpha converting enzyme(TACE) activity in the colonic mucosa of patients with inflammatory bowel disease. *Gut* 2002;51(1):37-43.
- 29- Watts A, Crimmins EM, Gatz M. Inflammation as a potential mediator for the association between periodontal disease and Alzheimers disease. *Neuropsychiatr Dis Treat* 2008;4(5):865-76..
- 30- Gümuş P, Nizam N, Lappin DF, Buduneli N. Saliva and serum levels of B-cell Activating Factors and Tumor Necrosis factor- Alpha in periodontitis patient. *J Periodontol* 2014;85(2):270-80
- 31- Ahn SJ, Rhim EM, Kim JY, Kim KH, Lee HW, Kim EC, et al . Tumor Necrosis factor- Alpha induces matrix metalloproteinases-3,-10 and -13 in Human periodontal ligament cells. *J Periodontol.* 2014;85(3):490-7.
- 32- Scheff SW, price DA. Synaptic pathology in Alzheimers disease: a review of ultra structural studies. *Neurobiol Aging* 2003; 24(8): 1029 -46
- 33- Stein P, Sheffn S, Dawson DR. Alzheimers Disease and periodontal Disease:Mechanisms underlying a potential Bi -directional Relationship. *Grand Rounds Oral- sys med* 2006; 3: 14- 24.